

Tre og halvfemsfindstyvende Mødr.

Torsdagen den 1ste Marts Kl. 1.

Sekretæren, N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgkreds), oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredie Behandling af: Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

N. V. Jensen: Da den høitærede Minister igaar ved at omtale Ændringsforslagene kom til Ændringsforslaget under Nr. 14, som jeg har tilladt mig at stille, kom den høitærede Minister temmelig dybt ind paa en Dmtale af Æstertjenesten. Noogle af de Bemærkninger, som den høitærede Minister ved denne Stillinghed udtalte, vare rettede til et Medlem, der tidligere havde staaet paa et andet Standpunkt, og som havde forandret Standpunkt gennem den Omstændighed, at det lille Ord, der nu staaar i § 31, nemlig „skal“, den Gang hed „kan“. Det var ikke mig, og derfor formoder jeg, at Bemærkningerne nærmest gjaldt Ordningen af et indre Anliggende mellem den høitærede Krigsminister og den tidligere Direktør, min høitærede Nabo, og jeg skal altsaa ikke gaa ind derpaa. Jeg tror nok min erede Nabo selv vil svare paa dette Spørgsmaal. Hvad de øvrige Bemærkninger derimod angaar, som særlig vare rettede imod mig, da skal jeg tillade mig at svare derpaa. Hver Gang der i Thinget har været forelagt et Lovforslag, vedrørende de militære Love, har jeg altid gjort mig omhyggelig Umage for at se, hvad Meningens egentlig var med de Motiver, der ledsagede saadanne Lovforslag. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilke Slutninger deraf muligvis kan drages, men kun med Hensyn til det foreliggende Lovforslag sige, at jeg ikke sølte mig særlig foranlediget til at søge tilbage til tidligere Forhandlinger, være sig i Folkethinget eller Lands-thinget, for at se, hvorledes, være sig det ene eller det andet Thing havde stillet sig til de Forslag, der forelaa, idet det Forhold, hvori jeg staaar til Hæren, og det Kjendskab, jeg har til de bestaaende Forhold, var for mig fuldkomment tilstrækkelig til at danne mig en Overbevisning om, hvorvidt jeg maatte anse den Reform, som her var foreslaaet, for rigtig eller ikke; men det havde sin Betydning for mig at se de Motiver, der vare fremsatte af den høitærede Krigsminister i det Exposé, der gaar forud for Bemærkningerne til de enkelte Paragrafer, og ser jeg tilbage paa det, saa vare Anstuelserne støttede til Overveielser med høiere Befalingsmænd og paa Hensynet til, at man i Lydsland havde vedtaget en anden militær Straffelov, og dertil blev der stærkt fremhævet i

Motiverne Noget, som „ufravigeligt“ og Noget, som „uundgaaeligt“. Se Udtalelser af den Natur: hvad der er ufravigeligt og hvad der er uundgaaeligt, tillægger jeg en meget stor Betydning, idet man maa gaa ud fra, at man ikke skriver saaledes — man kan sige det i en Samtale eller man kan i en Tale bruge saadanne stærke Udtryk, men disse faae da igjen deres Retorikon i den Omstændighed, at Replikken kan komme strax efter — uden at have overveiet det, og naar man derfor skriver saadanne Ord, saa tillægger jeg dem en ganske særlig Betydning. Hvad nu det „Uundgaaelige“ angaar, nemlig Indførelsen af Bødestrafpen og Bindestraffen under visse Forhold, da kan jeg fuldstændig slutte mig til den høitærede Minister, thi ogsaa jeg anser saadanne Straffe for uundgaaelige og jeg skal derfor stemme for det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 9. Hvad det „Ufravigelige“ angaar, tillod jeg mig igaar at oplyse, at, saa vidt jeg kunde forstaa, havde Standpunktet ikke været mere ufravigeligt, end at det var fraveget, jeg skjønner ikke rettere. Naar jeg sammenligner § 33 i det oprindelige Forslag, som var forelagt af den høitærede Krigsminister, og § 31 i det nuværende Lovforslag, saa tror jeg ikke, man skal kunne benegte, at, medens der i § 33 staaar, at Enhver, der havde hensiddet i Fængselstraf i en vis given Tid, skulde blive til Æstertjeneste, saa staaar der nu, at Enhver — der staaar „skal“, men der kommer til Slutningen en Bestemmelse, som siger, at Krigsministeren „kan“ fritage for Opfyldelsen af Æstertjenesten. Det er altsaa ikke længere „Enhver“ i den ufravigelige Forstand, som det var sagt i Motiverne. Disse sagde fremdeles, at det var enhver Fængselstraf over 5 Dage, der medførte Æstertjeneste. I den nu affattede Ændring er undtaget Kvartarrest, og endelig kan jeg kun udtale, og jeg tror, jeg her tør tale paa hele Udvalgets Begne, at Udvalget har opfattet Motiverne saaledes, at det var den høitærede Krigsministers Bestemmelse med Æstertjenesten at indføre en virkelig Straf, og at det først var under Forhandlingerne i Udvalget, at den Anstuelse her gjorde sig gjældende, at Æstertjenesten kun maatte betragtes som et Bederlag for Uddannelsen. Jeg tillader mig derfor at tro, at, naar jeg igaar urgerede, at det ufravigelige Standpunkt ikke var fastholdt, saa var jeg berettiget dertil. Hvad angaar selve Indholdet af § 31, da tillod jeg mig igaar at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, hvad der skulde forstaaes ved „Nogen“, og den høitærede Minister svarede mig, men jeg var ikke i Stand til at opfatte Svaret korrekt, og flere, som jeg har henvendt mig til, have ikke kunnet give mig bedre Oplysning end den, at der er Tvivl, der er ikke Klarhed over, hvem det er, som egentlig skal falde ind under Æstertjenesten. Jeg tillader mig derfor indtil videre at tro, at „Nogen“ kan forstaaes paa en saadan